

Mecénás kerestetik

A történet nagyon régen kezdődött, talán akkor, amikor megszülettem, s elhangzott mellettem az első magyar szó. Ahogy múlt az idő, úgy ismerkedtem meg anyanyelvem nehézségeivel, szépségeivel, az estéknél édesanyám által felolvasott mesékből.

Aztán általános iskolába kerültem, ahol önzetlen és céltudatos munkát végző tanáraink belém oltották a nyelv tiszteletét és szeretetét. Ezekben az években kezdődött az a szerelem, melyet nyelvünk iránt érzek, s ami azóta is tart. Ez a szerelem vettem velem papírra az első verseket, az első próbálkozásaimat. Reggelente boldogan léptem be a gimnázium kapuján, bizván tanáraink segítségével, mellyel írásaimat támogatják. Ez a segítség azonban elmaradt, elmaradt a meleg gondoskodás, amely régi iskolámban körülött. Senki nem akadt, aki elváltatna volna egy 14–15 éves diák papírra vetett gondolatait. Nem volt senki, aki tanácsot adott volna, aki gyámolított volna, aki pártfogásába vesz. Szomorú szemem előtt megjelent egy újsághirdetés, olyan, amilyet a „nagyok” hirdetnek: festményt vesz, miniatűr lovasszobrot keresek, stb. Ott lebegett szemem előtt egy ilyen hirdetés, csupán csupa nagybetűvel szedve: Mecénás kerestetik!

Ezt követően hosszú évekig megmaradt álomnak, hogy írásaim megismerjék az emberek. Ebben át dédelgettem ezt az álmot és vártam a pillanatot, amikor mindenkinek megmutat-

hatom a telerótt lapokat. S hosszú évek türelme után megadtam a lehetőség, hogy bizonyítsak. Diákársaim megkértek, írjak cikket az egyetemi lapba egy rendezvénysorozatról. Örömmel vállaltam el a feladatot, hónom alá csaptam a papírt és a tollat, s elvonultam egy csendes sarokba, hogy megírjam a cikket. Miközben a kollégium folyosóján bándukoltam a tanuló felé, csatlakozott hozzám egy diákársam is, aki megtudván, mire készülök, felajánlotta önzetlen segítségét. Ekkor jutott eszembe a régi pillanat, amikor ott álldogáltam a gimnázium tanárja előtt, s vártam a segítségét, a véleménynyilvánítást. Eszembe jutott mindez, s jóleső érzés töltött el, hisz itt ez a társam, aki kérés nélkül ajánlotta fel segítségét, aki ahelyett, hogy aludna, itt van velem, s ha elakadok, ötleteivel továbbviszi a gondolatot.

Leültünk hát, s én elmondtam neki, mire gondolok, s hogy szeretném megírni. Ő végighallgatta türelmesen, majd elővéve egy cigarettát a dobozból rágyújtott, s éles hangon közölte: „Akkor írjad!”. És elkezdett diktálni. Én csak írtam, írtam. Néha megpróbáltam beleszólni, de ő ellentmondást nem tűrő hangon kioktatott: „Úgy is kihúzzák a felét, amit írnál az egyébként is fölösleges.” Ettől kezdve már csak írtam szófogadóan amit diktált. Néha, mikor egy-egy perc pihenőt engedélyezett számomra, néztem az arcát. Az önmagával való elégedettség látszott rajta, a tudat, hogy ne-

ki mindez a kisujjában van. Szemből viszont ezt lehetett kiolvasni: „Látod, én segítek neked, neked, aki egy épkézláb mondatot sem tudnál összehozni magadtól.” A kezem közben automatikusan járt, írtam amit mondtam, s azon gondolkodtam, ilyenre nem szabad válnia az embernek. Elgondolkodtam, miért is ajánlotta fel a segítségét. Nyilván nem pusztán jóindulatból tette, sokkal inkább azért, mert babérokra pályázik és a segítő-társ köntösébe bújva saját fejét igyekszik koszorúval övezni. És megjelent szemem előtt az a bizonyos újsághirdetés, de most már ilyen szöveggel: „Mecénás vagyok, pártfogott kerestetik!”.

Merengéseimből vállveregetése és utolsó mondata riasztott fel: „Most lemasolod szépen amit írtunk, és szerzőként aláírhatod a neved!”. Ezzel felvette cigarettás dobozát és távozott. Ott maradtam egyedül, gondolataimmal. Félreraktam amit le-diktált, magam elé tettem egy tiszta lapot, és megírtam az eseményről szóló cikket meg ezt a kis történetet. Talán másoknak is tanulságul szolgál majd. Azoknak, akik segítség helyett álsegitésért kapnak, s azoknak akik álsegítést nyújtanak-önmaguk dicsőítése végett.

RIGÓ BARNABÁS

„Tavaszi zsongás”

Programtervezés:

— Eljössz velem színházba?

— El.

— S ha vége az előadásnak: hajakíserhetlek?

— Hogyisne, egyedül megyek!

És ha nem hiszed el, akkor gyere velem és nezd meg!

„Komo!yutaan!”

— Mit mondanál, ha megkérném a kezdetét?

— Valószínűleg semmit, mert nem tudok egyszerre nevetni és beszélni...

Vénlányok egymásközt:

— Miért veszett össze Jutka a fiújával?

— Azt mondta neki, találja ki hány éves.

— És?

— Pontosan kitalálta.

Válóok:

Az ügyvéd megkérdezi: — Miért akar elválni?

— Mert mostanában semmilyen okot nem találok arra, hogy veszekedjek a férjemmel.

Romantika:

A fiú és a lány csendes tavaszi éjszakán egy ligetbeli padon üldögél. A fiú hosszas gondolkodás után bátortalanul megkérdezi:

— Megölelhetlek?

A lány hallgat. Hosszú csend után a fiú türelmetlenül megkérdezi:

— Megnémultál?

A lány cisszakérdez:

— És te? Megnémultál?!

Barátnők beszélgetnek:

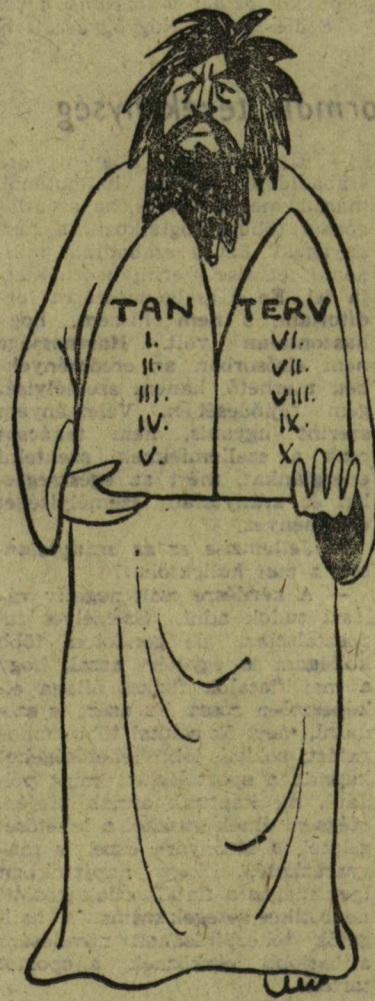
— S milyen idős az új barátod?

— Pénzügyileg a legjobb korban van.

Udvarlók gondolai:

— Hallom, az utóbbi két hétben két lányt is elszípkasztak tőled.

— Mit csinálnak, ha mindig olyan nőket szírók ki, akiket mások is akarnak...

„Mózes”

Nyári építőtáborok

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola KISZ-bizottsága közlése az 1980. évi nyári hazai és nemzetközi építőtáborok helyszínét és időpontját.

A belföldi építőtáborok között szerepel a KISZ KB Központi építőtábor, melynek helyszíne Kigyóspuszta. A turnusok időpontjai: június 22—július 5; július 6—július 19; július 20—augusztus 2; augusztus 3—augusztus 16. A KISZ Központi Bizottság táborába elsősorban azokat a hallgatókat várják, akik vállalkozásának témakörök szerint meghatározott beszélgetések vezetésére középiskolások diákok számára. A delegálható főiskolai hallgatók száma harmincnyolc.

A szegedi belvizvédelmi tábor három időpontban fogadja a jelentkezőket, akik táborvezetők lesznek. Az első csoportban június 22—július 5. között, a második csoport ideje július 6—július 19., a harmadik pedig július 20—augusztus 2. között lesz. Ebbe az építőtáborba olyan hallgatókat hívnak, akik

többször építőtábori tapasztalattal rendelkeznek, s korábban már dolgoztak táborvezetőként.

A hazai nemzetközi táborok egyik helyszíne Eger. A „Pacajev” tábor három turnusban működik: július 6—július 19; július 20—augusztus 2; augusztus 3—augusztus 19.

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Gólyatáborát augusztus 21—augusztus 30. között rendezi meg a főiskola KISZ-vezetősége. Tekintve, hogy a gólyatáborokban az elsőéveseket fogadják, az ide jelentkező főiskolai hallgatók brigádfővezetőként dolgoznak majd a táborban. A munka után pedig az ő feladatuk lesz bemutatni a leendő főiskolásoknak intézményüket és Szegedét.

A külföldi nemzetközi építőtáborokba is jelentkezhetnek a főiskola hallgatói.

A Werder-i építőtáborba elsősorban a lányok jelentkezését várják, a munka zöldség- és gyümölcsbetakarítás lesz. A harmincnégy lányból álló csoport június 23-án érkezik majd Wer-

derbe, s július 21-én térnek vissza Magyarországra.

A Nyítrán megrendezendő táborban elsősorban építőipari beruházásokon dolgoznak majd a résztvevők. A táborba öt lány és öt fiú hallgató jelentkezését várják. Az indulás időpontja augusztus 3., a hazautazás pedig augusztus 29-én történik. Az augusztus 22-én befejeződő munkát egyhetes kirándulás követi majd a Tátrába.

A lengyelországi nemzetközi építőtáborok közül a Krakó-i táborba várják a főiskola hallgatóit. A fiúk a vodka-üzemben a lányok a kozmetikai gyárban dolgoznak majd. A huszonöt fős csoport július 21-én érkezik Krakóba, s augusztus 18-án érkezik majd haza.

A Brandenburg-i táborban építkezésen dolgoznak majd a résztvevők. Az odaérkezés időpontja július 27., a hazautazás augusztus 23. A munkát követően a táborlakók egyhetes kiránduláson vehetnek részt, melynek útvonala: Weimar—Erfurt—Drezda.

Becsületkassza

Szerkesztőségünk régi szokása, hogy a lapmegjelenést követő napokban a friss példányokból 20–30 darabot átvisszünk a JATE Dugonics téri központi épületének előcsarnokába. Ezt a kis csomagot rendszerint a ruhatár melletti parkányra tesszük le, oda, ahol minden könyvtárlátogató megáll egy percre, hogy felesleges holmijai közül kiválogassa azt a könyvet, vagy füzetet, melyet magával viszi a könyvtár olvasótermébe. Ez az egy perc — úgy gondoljuk — arra is elegendő, hogy az illető megpillantassa a friss Szegedi Egyetemet, s ha kedve van vegyen magának egyet. Tehát vegyen. Ennek a szónak az értelmező Szótár által megadott jelentései közül az egyik a következő: „pénzért szerez, vásárol”. Nyilván többen tisztában vannak a szónak ezzel a jelentésével, de nem a többség. Ezt a következtetést a gyakorlatból vontuk le. Ugyanis az újságok mellé általunk elhelyezett „becsület kassza” célját szolgáló dobozokat az utóbbi időben több ízben is üresen találjuk. Sőt, nem egyszer maga a doboz is eltűnt.

Már önmagában az is elgondolkodtató, hová lesz a doboz? De nyilvánvalóan nem ez a kérdés foglalkoztat bennünket. Sokkal inkább az, miért nincs pénz benne? Vagy hová tűnik belőle? Az utóbbi kérdés azért jogos, mert a központi épület portásnőj szerint többen kifizetik a példánynkénti 1,50 forintot, de a példánynak azonban rendszerint üres a „becsület kassza”. Ebből csak

az a következtetés vonható le, hogy valaki, vagy valakik eltulajdonítják a benne levő néhány forintot. Ez az eset különösen az utóbbi évben gyakori. Míg egy forintba került a lap, többekévesé megvolt a dobozban a kirakott példányok teljes összegének hetven százaléka. Mióta 1,50 a lap példánynkénti ára, semmiféle százalékos arányt nem lehet felállítani, a fent említett okok miatt. Nem hittük volna, hogy az 30 fillér különbség annyira megviseli az olvasókat, zsebt, hogy nemcsak nem adnak pénzt, de még el is vesznek.

Elképzelhető persze az is, hogy szerkesztőségünk kollektívája az utóbbi időben nem produkál annyit és olyan színvonalon, amennyit ez a bizonyos ötven fillér emelés ígér. Ez esetben senkitől sem várjuk el, hogy 1,50 forinttal megkárosítsa magát, s olyan újságot vegyen a kezébe, melynek színvonala számára nem megfelelő. Akik, viszont szívesen olvasnak a Szegedi Egyetemet, azoktól azt kérjük, ha tehetik fizessék ki ezt az igazán nem magas összeget. Vagy, ha már fizetni nem tudnak, legalább azt a néhány forintot hagyják a dobozban, amit a többiek becsületből beletartak.

Szokásunkat a jelenlegi deficit ellenére is megtartjuk, s azoknak akik „fizetésektelenek”, javasoljuk, keressék fel intézményeik KISZ-bizottságait, ott ingyen rendelkezésükre áll több tucat friss és régebbi Szegedi Egyetem.

A Szerkesztőség

„Ezüst Kréta”

A József Attila Tudományegyetem Természettudományi Karának ötödéves kémia-fizika szakos hallgatói kezdeményezése alapján „Ezüst Kréta” elnevezéssel vándordíjat alapítottak a kémia-fizika szakos diákok.

Az alapítvány célja — melyet a legjobbnak ítélt oktató nyert el, — kifejezésre juttatni a hallgatók elismerését és megbecsülését. A díjat az öt évfolyam közösen hozta létre, odaítéléséről azonban a mindenkori ötödéves hallgatók döntenek, az alapokmányban rögzített szempontok alapján.

Az alapokmány egy-egy példányát a hallgatók a JATE KISZ-bizottságán és a Természettudományi Kar dékánjánál kívánják letétbe helyezni.

Az alapítvány-létrehozók ezúton is kéri az érdekelt diákokat olyan szempontból figyeljék a jövőben oktatóik munkáját, hogy véleményezésükkel hozzájáruljanak az „Ezüst Kréta” igazságos odaítéléséhez.

A díj átadására minden tanévben a ballagáson kerül sor. Első ízben tehát az 1979/80-as tanév ballagási ünnepségén veheti majd át a legjobbnak ítélt oktató az „Ezüst Krétát”.

Új könyvek is lehetnének...

(elrettentő idézetek eredeti auktorkok nyomán)

Nemeskürty István: Jegyzetek a történelmi alaptörvényről. Bp. ????

.... Még középiskolai oktatásunk is elsikkal ajóított az egyáltalán nem elhanyagolható történelmi tény felett, hogy egy 1672. március 23-án kelt jobbágylevél is említi Pongráczy Nagy-Tóth nevét.

Mi is történt ezen a napon? Ezt szeretné most e sorok írója felderíteni, meghívva olvasóját az izgalmas felfedező útra!

1672. március 23-án — amennyire ez a fennmaradt dokumentum segítségével rekonstruálható — Pongráczy Nagy-Tóth búzárt szállító szekerei tengelyig ragadtak bele a sárba, és hűvös északi szél fúj. Kiss Péter hangos kiáltással biztatta Marit, ezt a Báthoryaktól lopott két és fél éves ökröt.

Messziről idehallatszott a Csirgiegyházi templom négy és fél mázsás harangjának kongása, melyet egy későbbi oklevél szerint a plebános az azóta beszáradt majorsági sóstóba eresztett le a labancok elől.

Akkor még ő sem sejtette, hogy ez a látszólag jelentéktelen esemény a három részre szabott birodalom felszabadításától mindössze 14 esztendőnyi időre történt...

Szilvási Lajos: Asszony a lejtőkön

.... Jutka cseintintett a nyelvvel, amikor az emelkedőn visszakapcsolt harmasba. A 352-es Wartburg felsírt, az asszony rúzsos szája mögött keveredett a konyak ízével a Pall Mall keserű aromája.

A stoppos fiú lilás szemével az asszony vonalvezetésén kalandozott és a fasorban elöltött kelemes percekre gondolt. Az asszony buján, lassan mondhatni lustán csókolódzott.

Béla (mert, hogy ez ifjú hősünk neve) már látta valahol az asszonyt, valószínűleg egy hági Renault szervizben. Már akkor is feltűnt neki, hogy azok közé nők közé tartozik, akiknek az arca közelebből még szebbnek látszik. Az asszony visszanézett a srácra, a szemében ez volt: „Igen, én is arra gondolok...” Majd kicsit elhúzta a száját, gázt adott, és most ... most!!! gondoltak mindketten arra: Vé-

güls az úton történnek a dolgok!”

Kovács Lőrinc: Tűzfátyol a történelem kerekén, Bp. 1640—1977. MDCLXIX. rész

.... Pascal, az öreg kertész az élemedett koraik mindentudásával szeletelgette a Kantábrüából hozott bursabokrok alatt a barcelonai sajtékeztetés kapás vajnak is nevezett zöldes-barna színű, borzongató illatú mellékterméket.

Jean-Louise Marcelle gróf ugyanebben az időpontban a bíborral pompás velencei tükör előtt így szólt:

— Öregszel Marcelle gróf...

A szája szélét simogatta:

„Mennyi asszonyharapás!” — gondolta és képzetele a legbájjabb nászokat idézte, amelyek még nem is olyan régen kozmikus, aszterei erővel kavargottak körülötte.

Eközben a birodalom széléhez ért az ós korak erőikkel fűző, a tündöklően fényes cár hatalmát hirdető keleti szél, melynek hangjai mellett csipkelődő csipők csaptak össze és milliók tömegében dült szalmájára a terheket már el nem bíró orosz muzsik és francia Jacques le Bonhomme...

KOKAS KÁROLY GYÖRGY

SZEGEDI Egyetem

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP bizottságainak lapja

Feladás szerkesztő: DR. SZABÓ MAGDOLNA Szerkesztőség: 6720 Szeged Dugonics tér 12. Telefon: 12-119 Megjelenik havonta kétszer Ára: 1,50 forint. Előfizetési díj egy évre 24 forint

Terjesztik az Intézmények KISZ- és szakszervezeti bizottságai Kiadja a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat, Szeged. Tanácsköztársaság útja 10. sz. 6740

Telefon: 12-633. Telex: 82-282 Feladás kiadó: Kovács László igazgató Szegedi Nyomda Szeged Bajcsy-Zselli utca 1. sz. 6720 1980. IV. 26. — 1632 —

Feladás vezető: Dobó József igazgató